

UNIVERSITATEA “BABEȘ-BOLYAI”, CLUJ-NAPOCA
FACULTATEA DE LITERE
ȘCOALA DOCTORALĂ DE STUDII LINGVISTICE ȘI LITERARE

Doctorat științific în domeniul Filologie

**ENGLISH DISCOURSE MARKERS IN COLLOQUIAL ROMANIAN.
A CASE STUDY ON TIKTOK**

**MARCATORI DISCURSIVI DE PROVENIENȚĂ ENGLEZĂ ÎN ROMÂNA
COLOCVIALĂ. STUDIU DE CAZ PE TIKTOK**

Rezumatul tezei

Coordonator științific:

Prof. univ. dr. Ștefan OLTEAN

Doctorandă:

Georgiana-Anamaria SĂLĂGEAN

(căs. MILEA)

Cluj-Napoca

2026

CUPRINS

Introducere	5
Metodologie	11
Capitolul 1 – Fundamente teoretice. Concepte și perspective	15
1.1. Funcțiile limbajului	15
1.1.1. Karl Bühler	16
1.1.2. Roman Jakobson	17
1.1.3. Funcțiile sociale	20
1.1.4. Metafuncțiile limbajului	22
1.2. Discurs și analiza discursului	23
1.3. Engleza ca limbă de contact	25
1.4. Influența limbii engleze asupra limbii române și identitatea „glocală”	26
1.5. Împrumuturile și alternanța de cod	31
1.6. Marcatorii discursivi	34
1.7. Limbajul colocvial	39
1.8. Perspectiva asupra TikTok	44
1.9. Perspectiva sociolingvistică și comunitățile digitale	53
1.10. Superdiversitatea și rețelele sociale	55
1.11. Rețelele sociale și pragmatica	56
1.12. Plurilingvismul și translingvismul	57
1.13. Fenomenul subcultural	58
1.14. Limbaj și identitate	59

1.15. Concluzii parțiale	60
Capitolul 2 – Corpusul. O bază pentru analiză	64
2.1. Convenții de transcriere	76
2.2. Clasificarea marcatorelor discursivi	78
2.3. Transcrieri	79
Capitolul 3 – Cercetarea datelor empirice din corpus și chestionare	84
3.1. Clasificarea transcrierilor	84
3.2. Definierea tipurilor de clipuri video	87
3.3. Observații inițiale și tendințe identificate în corpus	88
3.4. Limitări ale corpusului	91
3.5. Modalități de depășire a limitărilor în cercetări ulterioare	94
3.6. Analiză	96
3.7. Concluzii	124
3.8. Chestionarul	129
Capitolul 4 – Rezultate și discuții	154
4.1. Constatări principale	154
4.2. Implicații teoretice	160
4.3. Implicații culturale și identitare	163
4.4. Dinamica socială și alternanța de cod	168
4.5. Comunicarea eficientă și economia lingvistică	170
4.6. Implicații educaționale și de politică lingvistică	172
4.7. Direcții pentru cercetări viitoare	174
4.8. Concluzii	176

Concluzii generale	179
Bibliografie selectivă	186
Anexe	192

Cuvinte-cheie: marcatori discursivi englezești, comunicare mediată digital, discurs pe TikTok, alternanța de cod, funcții discursiv-pragmatice, româna colocvială, comunități online (de pe rețelele sociale), sociolingvistica rețelelor sociale.

Teza *English Discourse Markers in Colloquial Romanian: A Case Study on TikTok* (*Marcatori discursivi de proveniență engleză în româna colocvială. Studiu de caz pe TikTok*) propune o investigație asupra modului în care marcatorii discursivi de proveniență engleză circulă în româna colocvială pe platforme digitale, cu TikTok ca spațiu principal de analiză. Lucrarea situează schimbarea lingvistică în desfășurare în cadrul dinamicilor sociolingvistice și culturale generate de globalizare și de comunicarea mediată digital, susținând că registrul colocvial este favorabil inovației determinate de tipul de contact, incluzând împrumutul lexical, alternanța intraenunțiativă de cod și transferul pragmatic. În contexte mediate digital, engleza poate funcționa, în acest sens, ca resursă de contact cu prestigiu ridicat, circulând prin media și tehnologie (Crystal 2003; Vennemann 2011). În loc să infereze profiluri lingvistice individuale ale vorbitorilor, studiul se concentrează asupra practicilor observabile de contact lingvistic și asupra funcțiilor lor interacționale în discursul de pe TikTok.

Pornind de la cercetările anterioare — teza de licență „Aspecte actuale ale limbajului colocvial” (Sălăgean 2019) și disertația de master „Sintagme și structuri calchiate provenite din limba engleză” (Sălăgean 2021) — teza identifică un gol de cercetare privind utilizarea pragmatică a marcatorelor de proveniență engleză în interacțiunea online în limba română contemporană. Obiectivul central este analiza folosirii de către utilizatorii români de pe TikTok a unor marcatori precum *so*, *you know* și *anyway*, pe baza unui corpus construit special din clipuri video transcrise, combinând analize cantitative ale frecvenței ocurenței acestora cu o analiză calitativă sensibilă la context. Pentru a completa datele referitoare la utilizatori, un chestionar adresat utilizatorilor care nu sunt creatori explorează în ce măsură factori precum vârsta, genul, nivelul de educație și expunerea la rețele sociale se asociază cu tendințe de alternanță de cod, recunoscând totodată limitele inferențelor biografice bazate exclusiv pe conținut public.

Argumentul subliniază că discursul mediat digital combină adesea trăsături asociate comunicării orale și scrise (Crystal 2004), promovând eficiența, marcarea atitudinii și alinierea la audiență. În acest mediu, marcatorii discursivi de proveniență engleză pot contribui la organizarea discursului, la poziționarea interpersonală și la stiluri orientate spre comunitate, uneori intrând în competiție cu echivalente funcționale românești. Acest fenomen poate fi interpretat și prin prisma stilizării globale, în care repertoriile locale sunt reconfigurate prin resurse semiotice care circulă global (Robertson 1992; Roudometof 2016). Rezumatul urmărește să indice cadrul teoretic,

construcția corpusului, procedurile de transcriere și pașii analitici, precum și implicațiile rezultatelor cercetării pentru pragmatica digitală, contactul lingvistic, construcția identității și sociolingvistica rețelelor sociale.

Pe acest fundal, secțiunea următoare prezintă metodologia adoptată pentru operaționalizarea obiectivelor și pentru analiza marcatorelor discursivi de proveniență engleză în discursul în limba română de pe TikTok.

Metodologie

Teza adoptă un demers bazat pe metoda mixtă de cercetare, combinând analiza de corpus cu componente observaționale și demografice, pentru a examina marcatorele discursive de proveniență engleză în conținut TikTok în româna colocvială. TikTok este tratat ca mediu multimodal care încurajează performanțe de scurtă durată, orientate spre audiență, precum și formate interacționale rutinizate, ceea ce îl face potrivit pentru analiza pragmatică (Schellewald 2021; Crystal 2004). Corpusul a fost constituit din clipuri video realizate de creatori români cu vârste între 14 și 30 de ani. Acest interval de vârstă a fost folosit drept criteriu de selecție, deoarece utilizarea TikTok și expunerea constantă la conținut mediat în engleză sunt deosebit de relevante în acest segment demografic; informațiile despre vârstă au fost luate în considerare numai atunci când erau public disponibile, cum ar fi cele din profiluri sau din alte surse publice accesibile) și au fost tratate ca parametru orientativ, nu ca variabilă verificată independent. Conturile private au fost excluse din rațiuni etice, iar studiul evită atribuirea unor etichete la nivel individual (de exemplu, bilingv sau plurilingv), deoarece corpusul nu include biografii lingvistice sau măsuri independente de competență. Analiza vizează, prin urmare, practici observabile de contact lingvistic, inclusiv alternanța de cod, comutarea de cod și inserția de marcatore precum *Wow*, *Oh my God*, *so*, *okay* și *like*, surprinzând trăsături colocviale ale oralității în discursul mediat digital.

Eșantionarea a urmărit includerea unei game de genuri comunicative (anunțuri informale, publicitate, vloguri personale și narațiuni de opinie) pentru a documenta utilizări autentice ale marcatorelor englezești inserați în acte de vorbire predominant românești. Procedurile cantitative au fost utilizate pentru a identifica frecvența marcatorelor și distribuția lor în corpus, iar analiza pragmatică calitativă a examinat funcțiile lor contextuale (de exemplu, organizarea discursului,

accentuarea ideilor, exprimarea atitudinii și implicarea audienței) în contextul în care româna rămâne codul dominant. Această abordare urmează direcții din pragmatica rețelelor sociale care privilegiază contextul, cadrele de participare și indiciile specifice platformei în interpretare (Bărbuleț 2013; Chung și Liu 2023). Designul este susținut de măsuri etice: au fost analizate exclusiv date publice, iar confidențialitatea este asigurată pentru componenta bazată pe chestionar. Pentru a completa datele centrate pe creatori, un chestionar adresat utilizatorilor care nu sunt creatori explorează relația dintre factori demografici (vârsta, genul, educația și expunerea la rețele sociale) și comportamente auto-raportate de contact lingvistic.

Am urmărit ca analiza să rămână ferm ancorată în datele empirice: selecția clipurilor, procedurile de transcriere și codarea marcatorelor discursivi sunt descrise detaliat pentru ca studiul să poată fi reprodus pe un corpus mai amplu. Metodologia corelează teoria contactului lingvistic cu dovezi din corpus și explicitează pași replicabili (eșantionare, transcriere, codare) pentru investigarea modului în care mediile digitale facilitează practici discursive multilingve și construcția identitară în româna contemporană.

Capitolul 1 – Fundamente teoretice. Concepte și perspective

Capitolul 1 prezintă cadrul teoretic utilizat pentru analiza marcatorelor discursivi englezești în discursul românesc de pe TikTok. El se sprijină în principal pe pragmatica limbajului, sociolingvistică și analiza discursului, deoarece aceste direcții oferă instrumentele cele mai adecvate pentru a explica modul în care marcatorii funcționează în interacțiunea comunicativă și felul în care circulă în contexte online. Obiectivul nu este stabilirea unor profiluri lingvistice individuale ale vorbitorilor, ci clarificarea conceptelor și a categoriilor care vor fi aplicate ulterior în analiza corpusului.

Capitolul se deschide cu perspective funcționale asupra limbajului. Modelul organon al lui Bühler este introdus pentru a evidenția faptul că enunțurile, de regulă, fac mai mult decât să transmită informație: ele pot exprima atitudinea vorbitorului, pot reprezenta stări de fapt și se pot adresa unui destinatar pentru a produce reacții. Modelul lui Jakobson extinde această viziune prin corelarea funcțiilor cu elementele-cheie ale comunicării (emițător, receptor, mesaj, context, cod și contact). Pentru tema de față, dimensiunile fatice și interpersonale sunt adesea deosebit de

relevante, întrucât creatorii de pe TikTok vorbesc frecvent către o audiență și nu conversează, propriu-zis, cu aceasta, dar își construiesc totuși discursul astfel încât să mențină atenția, să invite reacții și să creeze relații.

Cadrul sociolingvistic dezvoltă această perspectivă, punând accentul pe limbaj ca practică socială. În loc să tratez sensul ca fiind exclusiv lexical, subliniez că alegerile lingvistice pot semnala relații, poziționări și apartenență la grup (Barker 1945; Hudson 1996). Metafuncțiile lui Halliday oferă apoi o punte între formă și funcție: metafuncția ideatională vizează modul în care este reprezentată experiența; metafuncția interpersonală privește felul în care vorbitorii se aliniază, se adresează sau evaluează; iar metafuncția textuală privește organizarea discursului și coerența acestuia. Această perspectivă este deosebit de utilă pentru marcatorii discursivi, deoarece mulți dintre ei sunt unități reduse ca formă, dar contribuie substanțial la coeziune și la gestionarea sensului interpersonal. Accentul pus pe funcție și pe utilizare se aliniază și cu perspective românești asupra limbajului uzual, înțeles ca varietate sensibilă la context, modelată de interacțiunea de rutină și de scopul comunicativ (Oltean 1977). Această punte conceptuală susține ideea centrală a tezei: registrele colocviale reprezintă spațiul privilegiat în care resurse pragmatice, precum marcatorii discursivi, devin vizibile și recurente.

O secțiune distinctă clarifică noțiunea de discurs și justifică recursul la analiza discursului. În linia lui Schiffrin, discursul este tratat ca structurat, purtător de sens și orientat spre acțiune; el nu poate fi redus la enunțuri izolate. Accentul pus de Brown și Yule asupra limbajului în uz susține afirmația mai generală a capitolului că interpretarea elementelor pragmatice este imposibilă fără context. Această idee devine cu atât mai importantă în medii digitale, unde indicii de interpretare sunt distribuiți între mai multe canale. Această abordare se armonizează cu perspectivele discursive care consideră sensul inseparabil de utilizarea contextuală (Brown și Yule 2020 [1983]). Deși TikTok este o platformă, datele analizate în teză sunt performanțe orale în clipuri video, care combină frecvent indicii specifice oralității cu elemente vizuale și textuale (vorbire, subtitrări, text pe ecran). Acest lucru rezonază cu observația lui Crystal potrivit căreia comunicarea online poate păstra o dimensiune orală chiar și atunci când este mediată tehnologic (Crystal 2004).

Secțiunea următoare abordează contactul lingvistic și engleza ca resursă globală. Engleza este discutată ca limbă de contact a cărei influență se poate difuza prin media, tehnologie și prestigiu cultural (Crystal 2003; Vennemann 2011; Carter 1993). Contextul românesc este plasat

în relație cu cercetările asupra anglicismelor și asupra împrumuturilor pragmatice, inclusiv studii care vizează marcatorii discursivi (Avram 1997; Cojocaru 2020; Niculescu-Gorpin și Vasileanu 2020). În acest cadru, disting între împrumut, alternanță de cod și comutare de cod, utilizând etichetele într-un sens strict descriptiv. Accentul este metodologic: analiza rămâne centrată pe ceea ce poate fi observat în corpus (insertii, alternări și utilizarea marcatorilor în vorbire predominant românească), fără a deriva concluzii despre competența individuală sau despre tipologii stabile ale vorbitorilor.

Marcatorii discursivi sunt definiți ca elemente pragmatice cu sens preponderent procedural, iar capitolul trece în revistă tipologii fundamentale care vor fi folosite ulterior în interpretarea corpusului. În teză, marcatorii sunt tratați în primul rând ca indicii procedurale care ghidează interpretarea, mai degrabă decât ca unități care adaugă conținut propozițional (Fraser 1996; Schiffrin 1987). Se subliniază aici și un aspect practic: marcatorii îi ajută pe vorbitori să lege segmente de discurs, să semnaleze tranziții, să gestioneze accentuarea ideilor și să configureze interacțiunea orientată spre audiență. Prin urmare, ei devin deosebit de informativi în genurile TikTok scurte și rapide, unde creatorii trebuie să mențină fluența și implicarea publicului.

Cum este utilizat cadrul teoretic în capitolele empirice

Categoriile introduse în Capitolul 1 nu sunt tratate ca etichete abstracte, ci ca instrumente de adnotare și interpretare în Capitolele 2–4. În analiza corpusului, fiecare marcator englezesc este examinat în context, urmărind (a) organizarea discursului (de pildă, secvențiere, schimbări de subiect, elaborare, inferență), (b) poziționarea și munca interpersonală (de exemplu, evaluare, atenuare, intensificare, aliniere) și (c) gestionarea interacțiunii (de exemplu, captarea atenției, menținerea dreptului la cuvânt, adresarea către audiență). Observațiile funcționale sunt corelate cu frecvențe și distribuții în funcție de tipurile de clipuri, ceea ce permite conectarea tendințelor cantitative cu efecte pragmatice calitative.

Secțiunile finale introduc concepte relevante pentru mediile de rețele sociale: comunități de vorbire, superdiversitate, pragmatica discursului online, translingvism, subculturi și identitate (Gumperz 1968; Hymes 1974; Blommaert 2011; Bucholtz și Hall 2004). Capitolul se încheie susținând că este necesar un cadru integrat pentru a surprinde ce fac marcatorii discursivi în discursul românesc de pe TikTok și de ce elementele englezești pot fi selectate ca parte a unui repertoriu mai larg de practici online de contact lingvistic.

Pe această bază, Capitolul 2 descrie modul în care a fost construit și standardizat corpusul TikTok, astfel încât aceste categorii să poată fi aplicate consecvent datelor.

Capitolul 2 – Corpusul. O bază pentru analiză

Capitolul 2 descrie modul în care a fost alcătuit corpusul și pregătit pentru analiză. El introduce corpusul TikTok utilizat în cercetare, clarifică principiile de selecție și prezintă procedurile de transcriere și codare adoptate pentru a asigura comparabilitatea între clipuri și între genurile comunicative.

Proiectarea corpusului și principiile de selecție

Corpusul este construit din clipuri video TikTok disponibile public, realizate de creatori de conținut români cu vârste cuprinse între 14 și 30 de ani. Selecția a urmărit situațiile în care româna rămâne codul dominant, iar engleza apare în principal sub forma unor inserții în textul românesc (inclusiv marcatori discursivi). Conturile private și materialele cu acces restricționat au fost excluse, iar corpusul include exclusiv conținut care poate fi consultat fără permisiuni speciale. Această logică de eșantionare menține cercetarea într-un cadru etic gestionabil și este coerentă cu poziționarea metodologică a tezei: analiza vizează practici observabile de contact lingvistic, nu inferențe biografice despre vorbitori.

În ceea ce privește cadrele comunicative, corpusul a fost proiectat astfel încât să includă formate recurente pe TikTok în care vorbirea informală este proeminentă și în care marcatorii discursivi apar în mod natural: vloguri personale (inclusiv formatul *Get Ready With Me*), prezentări de tip tutorial sau secvențe de rutină, clipuri de tip *haul* și *unboxing*, precum și secvențe scurte de comentariu, promovare sau publicitate. Aceste genuri sunt relevante, deoarece presupun frecvent narațiuni pas cu pas, schimbări rapide de subiect, vârfuri evaluative și adresare directă către public—trăsături care creează contexte interacționale propice utilizării marcatorelor discursivi.

Convenții de transcriere și adnotare

O parte centrală a capitolului prezintă convențiile de transcriere utilizate în întreaga lucrare. Sistemul de transcriere privilegiază lizibilitatea, dar surprinde trăsături importante pentru interpretarea pragmatică, precum pauzele, accentuarea emfatică, prelungirea sunetelor, râsul și

mișcarea intonațională, atunci când acestea sunt audibile în mod clar. Secvențele neclare sunt marcate transparent, iar eventualele omisiuni sunt semnalate atunci când nu afectează interpretarea utilizării marcatorelor discursivi. În textul curent, marcatorii discursivi sunt redați cu caractere cursive (de exemplu, *so*, *you know*, *anyway*), pentru a indica faptul că sunt citați ca unități lingvistice, nu utilizați cu valoare propozițională.

Marcatorii discursivi englezești sunt evidențiați în mod consecvent în transcrieri pentru a facilita comparațiile ulterioare între clipuri și contexte. Obiectivul nu este redarea fonetică precisă, ci oferirea unei reprezentări stabile a indiciilor interacționale care permit interpretarea marcatorelor în raport cu secvențierea, evaluarea și orientarea către public, caracteristice discursului pe TikTok.

Setul de marcatori și logica de clasificare

Capitolul 2 clarifică, de asemenea, focalizarea analitică a corpusului prin definirea setului de 15 marcatori discursivi englezești urmăriți în studiu. Pentru a distinge marcatorii discursivi de împrumuturile lexicale, folosesc trei criterii operaționale: caracterul opțional, conținutul propozițional redus și apariția în poziții discursive recurente (de exemplu, tranziții, evaluări, secvențe orientate spre audiență). Distincția este susținută și de cercetări românești care discută modul în care unele elemente englezești pot trece prin procese de pragmaticizare în uzul românesc (Cojocaru 2020; Niculescu-Gorpin și Vasileanu 2020).

Pentru capitolele empirice, marcatorii sunt organizați funcțional ca instrument analitic, nu ca taxonomie rigidă. În practică, această organizare susține o codare consecventă a modului în care marcatorii contribuie la organizarea discursului (de exemplu, secvențiere, schimbări de subiect, elaborare), la poziționare și semnificație interpersonală (de exemplu, intensificare, atenuare, aliniere), respectiv la gestionarea interacțiunii (de exemplu, captarea atenției, adresarea către public, menținerea fluenței). Astfel, clasificarea funcțională creează o legătură directă între conceptele teoretice stabilite în Capitolul 1 și procedurile aplicate efectiv în analiza corpusului.

Prezentarea corpusului și rolul transcrierilor-sursă

Secțiunea se încheie prin prezentarea celor zece transcrieri care constituie nucleul corpusului. Aceste exemple îndeplinesc o dublă funcție: pe de o parte, documentează corpusul în mod transparent, iar pe de altă parte, ilustrează modul în care convențiile de transcriere și codare funcționează în material autentic de vorbire. În ansamblul transcrierilor, marcatorii discursivi

englezești devin deosebit de vizibili în puncte de tranziție, în momente de evaluare puternică și în secvențe de adresare directă către urmăritori. Acest lucru oferă o bază empirică solidă pentru analizele dezvoltate ulterior în Capitolele 3 și 4.

Etică și transparență

În final, Capitolul 2 reiterează parametrii etici ai proiectului de cercetare. Sunt analizate exclusiv materiale video publice; acolo unde este cazul, detaliile de identificare sunt minimizate; iar lucrarea evită atribuirea unor etichete la nivel individual (de tip bilingv sau plurilingv) dincolo de ceea ce poate fi observat direct în clipuri. În ansamblu, capitolul stabilește proceduri care fac corpusul și analizele ulterioare trasabile, coerente și replicabile.

Odată definite corpusul și procedurile de codare, Capitolul 3 se concentrează asupra tiparelor de distribuție și asupra utilizărilor contextuale ale marcatorelor în cele zece transcrieri, completate de datele din chestionar.

Capitolul 3 – Explorarea datelor. Rezultate din analiza corpusului și a chestionarului

Capitolul 3 prezintă analiza empirică a studiului, bazată atât pe corpusul TikTok transcris, cât și pe chestionarul aplicat utilizatorilor care nu sunt creatori de conținut. Capitolul cartografiază pozițiile în care apar marcatorele discursive englezești în vorbirea predominant românească de pe TikTok și explică tipurile de muncă interacțională pe care aceștia o realizează în contexte concrete. Abordarea combină sinteze cantitative cu interpretare calitativă, orientată spre context, pentru a corela tiparele de distribuție cu rutinele comunicative specifice diferitelor tipuri de clipuri și cu modul de adresare către public caracteristic platformei TikTok. Pentru claritate terminologică, alternanța de cod și comutarea de cod sunt discutate în raport cu tipologiile consacrate ale alternanței de cod (Poplack 1980).

Procentele raportate în acest capitol se bazează pe numărători de termeni în transcrieri. Pentru fiecare transcriere, am contabilizat numărul total de cuvinte și am calculat ponderea termenilor românești, a termenilor englezești și a marcatorelor discursive englezești din materialul vorbit. Aceste valori sunt utilizate descriptiv, pentru comparații interne între clipurile incluse în corpus.

Clasificarea transcrierilor și codarea genurilor video

Analiza începe prin clasificarea celor zece transcrieri în funcție de tipul de clip și de scopul comunicativ dominant. Fiecare transcriere este codificată atât pentru genul principal (de exemplu, rutină de machiaj, tutorial, formatul *Get Ready With Me*, prezentări de tip *haul*, *unboxing*, secvențe publicitare sau promoționale, respectiv secvențe de evaluare și notare), cât și pentru marcatorii discursivi englezești care apar în desfășurarea vorbirii. Această etapă oferă o bază organizațională pentru comparațiile ulterioare și sprijină identificarea unor contexte recurente de utilizare a marcatorilor, precum explicațiile pas cu pas, secvențele evaluative și adresarea directă către urmăritori.

Tendențe și tipare de distribuție în corpus

La nivelul întregului corpus, stilul este informal, rapid și puternic orientat către public. Engleza apare alături de română în principal sub formă de inserții în vorbirea predominant românească. În cele zece clipuri transcrise, marcatorii discursivi englezești devin deosebit de vizibili în puncte în care vorbitorii trec de la un subtopic la altul, schimbă registrul de la descriere la evaluare sau se întorc explicit către audiență. Un set relativ restrâns de marcatori re apare în mai multe clipuri, ceea ce sugerează că anumite elemente englezești sunt disponibile în mod recurent ca resurse pragmatice în acest tip de vorbire de pe TikTok.

Numărătorile descriptive arată că ponderea termenilor englezești variază de la un clip la altul și, mai ales, în funcție de segmentul discursiv, fără a fi distribuită uniform. Concentrații mai mari tind să apară acolo unde vorbirea devine mai evaluativă sau mai interacțională—de exemplu, în momente de surpriză, aprobare sau dezaprobare puternică ori în secvențe cu deplasări rapide ale subiectului. Aceste tipare cantitative sunt tratate ca observații interne corpusului, nu ca afirmații generalizabile despre limba română a tinerilor. Faptul că marcatorii se grupează în inserții rutinizate este compatibil cu descrierile repertoriilor online superdiverse (Blommaert 2011; Leppänen, Peuronen și Westinen 2018).

Limitări și direcții pentru cercetări viitoare

Capitolul discută și limitările care decurg din dimensiunea eșantionului și din specificul platformei. Cu doar zece transcrieri, analiza surprinde practici recurente în acest corpus, dar nu poate susține generalizări ample dincolo de el. În plus, mecanismele de vizibilitate ale TikTok și

ciclurile de trend pot influența tipurile de conținut care devin ușor observabile și colectabile, ceea ce poate favoriza anumite genuri. În consecință, sunt schițate extensii plauzibile: creșterea numărului de clipuri, lărgirea acoperirii genurilor, eșantionarea unui număr mai mare de creatori, precum și comparații între platforme. Se menționează, de asemenea, utilitatea unor instrumente calitative suplimentare (de exemplu, interviuri), care ar putea clarifica normele și motivațiile creatorilor fără a recurge la inferențe biografice din conținutul public.

Analiza contextuală și concluzii intermediare

Secțiunea analitică principală discută clipurile în detaliu și interpretează utilizarea marcatrilor în contexte concrete. Pe baza cadrului din Capitolul 1, marcatrarii sunt descriși în funcție de contribuția lor la: (a) organizarea discursului, (b) poziționare și semnificație interpersonală și (c) gestionarea interacțiunii. Funcția este legată de poziții discursive identificabile, nu de liste izolate de cuvinte. Sunt evidențiate mai multe tipare recurente: marcatrarii sprijină organizarea discursului în genuri instructive sau de tip listă (de exemplu, *so* și *anyway* în tranziții), contribuie la marcarea poziționării în vârfuri evaluative (de exemplu, *Oh my God*, *Wow* ca intensificatori și indicii de aliniere) și susțin gestionarea interacțiunii prin adresarea către public și construirea raportului (de exemplu, formule de adresare de tip *girls* ca mecanism de cadrualizare conversațională). În ansamblu, aceste observații susțin ideea că marcatrarii discursivi englezești funcționează ca instrumente pragmatice eficiente în textul predominant românesc de pe TikTok, mai ales în genuri scurte, unde ritmul și captarea atenției sunt centrale.

Rezultatele chestionarului

Capitolul se încheie cu rezultatele chestionarului (N = 70), utilizate ca perspectivă complementară asupra conștientizării și atitudinilor. Mulți respondenți raportează expunere frecventă la inserții englezești în contexte online, iar o parte indică faptul că folosesc ei înșiși astfel de elemente, uneori intenționat (de exemplu, pentru viteză, umor, ton online), alteori din obișnuință. Atitudinile sunt mixte: unii participanți consideră inserțiile englezești normale în registrul rețelelor sociale, în timp ce alții declară iritare atunci când le percep ca excesive sau inutile. Răspunsurile deschise adaugă nuanțe, indicând rutinele platformei, circulația culturii populare și normele percepute ale grupului de egali ca factori relevanți. Astfel, Capitolul 3 stabilește tendințele empirice care fundamentează interpretarea din Capitolul 4, conectând tiparele din corpus cu percepțiile utilizatorilor asupra practicilor de contact lingvistic mediate digital.

Aceste tipare corpus-intern și atitudinile raportate oferă baza empirică pentru interpretarea extinsă dezvoltată în Capitolul 4.

Capitolul 4 – Rezultate și discuții

Capitolul 4 integrează analiza bazată pe corpus cu rezultatele chestionarului, pentru a explica ce realizează marcatorii discursivi englezești în vorbirea predominant românească de pe TikTok și cum sunt percepute aceste practici de contact lingvistic de către utilizatorii tineri. Discuția valorifică instrumentele conceptuale dezvoltate în Capitolul 1, însă rămâne ancorată în ceea ce poate fi observat direct în date: poziții recurente ale marcatorilor, rutine interacționale, constrângeri de gen și proiectarea discursului către un public invizibil, dar constant vizat. În loc să atribuie creatorilor etichete la nivel individual (de tip bilingv sau plurilingv), capitolul tratează utilizarea marcatorilor englezești ca un set de practici situate, care se convenționalizează în anumite genuri online și în anumite momente comunicative. Aceste alegeri pot fi discutate ca formă de construcție identitară realizată prin poziționare, aliniere și resurse indexicale disponibile în repertoriul platformei (Bucholtz și Hall 2004).

Constatări principale și distribuția lor în funcție de genuri

În ansamblul celor zece transcrieri, marcatorii discursivi englezești nu apar aleatoriu, ci tind să se grupeze în contexte previzibile, modelate de narațiunea scurtă, de succesiunea rapidă a secvențelor și de nevoia de a menține atenția. În formatele de tip tutorial (rutine, *Get Ready With Me*, demonstrații), marcatorii apar frecvent în punctele în care vorbitorii trec de la un pas la următorul, reiau firul principal după o mică digresiune sau închid o secvență înainte de a continua. În clipurile de tip *haul* și *unboxing*, densitatea marcatorilor crește adesea în jurul vârfurilor evaluative: momente de surpriză, aprobare, dezamăgire sau exagerare umoristică, în care poziționarea creatorului devine parte din valoarea de divertisment a materialului. Secvențele promoționale prezintă un tipar similar, însă cu o orientare mai pronunțat persuasivă: marcatorii contribuie la ritm, la accentuare și la gestionarea unor rutine recunoscutibile de tip discurs de vânzare. Privite împreună, datele sugerează că marcatorii discursivi englezești funcționează ca resurse practice pentru organizarea vorbirii, manifestarea evaluării și menținerea unui cadru conversațional într-un mediu care recompensează viteza, claritatea și implicarea publicului.

Funcții discursiv-pragmatice utilizate ca instrumente analitice

Capitolul aplică perspectiva funcțională introdusă în Capitolul 1 ca instrument analitic concret în lectura empirică a fiecărei transcrieri. Utilizările marcatorilor sunt interpretate pe trei dimensiuni interdependente. Prima dimensiune este organizarea discursului: marcatorii funcționează frecvent ca indicii procedurale care gestionează coerența, sprijinind secvențierea, semnalând schimbări de subiect și ghidând receptorul prin narațiuni comprimate și structuri de tip listă, specifice vorbirii de pe TikTok. A doua dimensiune este poziționarea și munca interpersonală: marcatorii pot indexa evaluarea, intensificarea, atenuarea sau alinierea; interjecțiile și formulele scurte (de exemplu, *Oh my God*, *Wow*) apar constant ca intensificatori ai poziționării în momente în care creatorul își afișează afectul și invită publicul să îl împărtășească. A treia dimensiune este gestionarea interacțiunii: marcatorii contribuie la proiectarea discursului către audiență, simulând dialogul într-un cadru asincron. Formulele de adresare și indiciile fatice (de exemplu, *girls*) pot poziționa următorul ca participant, iar alte marcatoare sprijină menținerea fluxului, ritmul și evitarea blocajelor de fluentă într-o livrare rapidă. Această grilă funcțională în trei pași este aplicată consecvent, astfel încât observațiile calitative (ce realizează un marcator în context) să poată fi puse în relație cu tiparele cantitative (unde reapare și în ce tipuri de clipuri).

Pentru a face vizibilă această operaționalizare, capitolul discută unele elemente recurente ca ilustrații de tip caz ale funcției în context. Marcatorul *so* apare adesea în momentele în care vorbitorul trece de la explicația de fundal la pasul următor al unei rutine sau al unei demonstrații, funcționând ca un indiciu de secvențiere care susține instrucțiunea comprimată și mișcarea înainte a discursului. În aceste contexte, el este mai puțin un împrumut lexical cu conținut și mai mult un semnal procedural care încadrează ceea ce urmează ca o continuare, o consecință sau o acțiune imediat următoare, în acord cu preferința platformei pentru ritm și claritate. În schimb, *anyway* tinde să apară acolo unde vorbitorul reintră pe firul principal după o paranteză sau acolo unde închide o secvență evaluativă înainte de a schimba subiectul; prin urmare, funcționează ca marcator de frontieră, care sprijină gestionarea coerenței și tranzițiile rapide. Marcatori precum *Oh my God* și *Wow* se concentrează în jurul vârfurilor evaluative—surpriză, aprobare sau dezaprobare puternică, exagerare umoristică—unde au, în principal, rol de intensificatori ai poziționării și ajută la manifestarea afecțiunii într-o formă ușor recognoscibilă. În fine, formule de adresare și indicii fatice precum *girls* apar recurent în secvențe orientate către public (deschideri, verificări de

implicare, închideri și îndemnuri), unde susțin gestionarea interacțiunii prin construirea explicită a cadrului de participare și prin consolidarea unui stil conversațional, comunitar, în pofida asincroniei. În ansamblu, aceste exemple arată cum este utilizat cadrul analitic în capitolele empirice: marcatorii sunt interpretați nu doar ca inserții englezești, ci ca instrumente pentru organizare discursivă, poziționare și proiectare către public în comunicarea predominant românească de pe TikTok.

Semnificații sociale, norme ale platformei și construcție identitară

Dincolo de funcțiile lor pragmatice locale, capitolul discută modul în care marcatorii englezești pot contribui la semnificația socială a vorbirii de pe TikTok. În corpus, elementele englezești sunt compatibile cu un stil online orientat spre actualitate, informalitate performativă și afiliere la comunități mai largi ale platformei. Analiza nu tratează aceste semnificații ca fiind fixe sau universale; dimpotrivă, arată că același marcator poate participa la forme diferite de construcție identitară, în funcție de genul clipului, de temă și de poziționarea imediată a vorbitorului. Important, discuția evită interpretarea simplistă potrivit căreia marcatorii englezești înlocuiesc româna. În multe situații, elementele englezești apar ca micro-resurse recunoscutibile, care ilustrează tranziții, poziționări și raport cu publicul într-un mod eficient, în timp ce româna rămâne cadrul dominant al interacțiunii. Alegerea marcatorilor este, astfel, pusă în relație cu ecologia comunicativă a platformei: timp comprimat, adresare publică, genuri rutinizate și circulația unor șabloane mediatice globalizate.

Comutarea de cod, alternanța de cod și configurația vorbirii predominant românești

Capitolul clarifică și modul în care tiparele observate se raportează la procese mai ample de contact lingvistic. În materialul analizat, engleza apare în principal sub formă de inserții în vorbirea predominant românească, iar marcatorii discursivi ocupă poziții tipice elementelor pragmatice: la marginea propozițiilor, în inserții de lansare a secvențelor, în manifestări evaluative și în secvențe de adresare către audiență. Acolo unde apare alternanță între română și engleză, aceasta este descrisă ca parte a unui repertoriu de practici online, adesea motivată de cerințele genului (citat, accentuare, formule consacrate, *catchphrase-uri*) mai degrabă decât ca indiciu al unor profile stabile de competență. Această opțiune interpretativă rămâne consecventă cu decizia metodologică de a privilegia comportamentul observabil și contextul, în detrimentul etichetărilor la nivel de vorbitor.

Rezultatele chestionarului și puntea interpretativă către datele din corpus

Rezultatele chestionarului (N = 70) oferă o perspectivă complementară asupra conștientizării și atitudinilor. Mulți respondenți raportează expunere frecventă la inserții englezești în discursul de pe rețelele sociale și indică faptul că ei înșiși le folosesc, uneori intenționat (pentru viteză, umor, ton online), alteori din obișnuință. Totodată, atitudinile nu sunt uniforme: unii participanți consideră inserțiile englezești firești în contexte de tip TikTok, iar alții descriu iritare atunci când le percep ca excesive, performative sau forțate. Răspunsurile deschise adaugă nuanțe, invocând normele grupului de egali, circulația culturii populare și eficiența comunicativă a formulărilor scurte în engleză ca fiind relevante. Aceste răspunsuri sunt citite împreună cu tiparele din corpus: ceea ce participanții numesc vorbire naturală online corespunde observației că marcatorii se grupează în inserții interacționale rutinizate, în timp ce evaluările negative vizează mai ales densitatea și adecvarea contextuală, nu simpla prezență a englezei.

Implicații pentru pragmatica digitală și cercetarea contactului lingvistic

Pe baza dovezilor reunite, capitolul argumentează că marcatorii discursivi englezești din vorbirea predominant românească de pe TikTok sunt cel mai bine înțeleși ca instrumente pragmatice care facilitează economia lingvistică și proiectarea interacțională în comunicarea mediată digital. Studiul nu susține un scenariu de declin lingvistic și nici nu presupune o schimbare uniformă; în schimb, arată cum platformele pot accelera circulația și normalizarea unor forme pragmatice, mai ales a celor scurte, ușor recognoscibile și potrivite pentru genuri rapide, orientate către public. Capitolul subliniază și valoarea metodologică a combinării măsurilor de distribuție cu analiza contextuală: frecvențele indică tendințe recurente, iar lectura pragmatică explică ce realizează aceste tendințe în interacțiuni concrete.

Relevanță practică și reflecții educaționale

Discuția practică rămâne deliberat prudentă. În locul unor recomandări restrictive privind vorbirea cotidiană online, capitolul sugerează că o reacție mai productivă este dezvoltarea conștiinței de registru: vorbitorii pot învăța să recunoască momentele în care rutinele colocviale ale platformei sunt potrivite și pe cele în care contexte formale sau academice solicită resurse pragmatice diferite. În acest sens, utilizarea marcatorilor englezești devine un studiu de caz relevant pentru discuții despre registru, proiectare către public și alternarea stilurilor în limba

română contemporană. Din perspectivă educațională, această orientare se armonizează cu abordări additive ale dezvoltării multilingve, păstrând atenția asupra posibilelor dezechilibre între registre (Cummins 2017; Grosjean 2010).

Direcții pentru cercetări viitoare

În final, capitolul propune direcții de extindere: mărirea corpului, diversificarea genurilor și a creatorilor, comparații între platforme și eșantionare longitudinală pentru a observa dacă rutinele marcătorilor se stabilizează sau se modifică odată cu ciclurile de trend. Sunt sugerate și instrumente calitative suplimentare (de exemplu, interviuri), care ar putea surprinde normele și motivațiile creatorilor fără a depinde de inferențe din conținutul public.

Pe baza acestor rezultate și puncte de discuție, teza se încheie prin sintetizarea contribuțiilor principale, a limitărilor și a direcțiilor de dezvoltare a cercetării.

Concluzii generale

În această teză am investigat modul în care marcătorii discursivi englezești apar în discursul românesc de pe TikTok și care este contribuția lor, în acest context. Deoarece corpul analizat este alcătuit din înregistrări publice și nu include biografii lingvistice, nu am urmărit să atribui creatorilor etichete la nivel individual (precum bilingv sau plurilingv). Analiza a rămas concentrată asupra elementelor observabile în date: inserții englezești, alternanțe ocazionale și rutine recurente de utilizare a marcătorilor în discursul românesc.

Un rezultat clar este că acești marcători nu sunt distribuți aleatoriu. În cele zece clipuri transcrise, ei tind să se concentreze în poziții recognoscibile: atunci când vorbitorii trec de la un pas la următorul, când schimbă subiectul, când revin la firul principal după o scurtă digresiune și când ating vârfuri evaluative (surpriză, entuziasm, aprobare sau dezaprobare puternică). De asemenea, apar în momente în care creatorii se adresează explicit urmăritorului și încearcă să mențină un cadru conversațional în pofida caracterului asincron al platformei.

Interpretând aceste utilizări prin cadrul teoretic construit în Capitolul 1, am constatat în mod repetat că marcătorii discursivi englezești contribuie la organizarea discursului, la poziționarea acestuia și la susținerea interacțiunii orientate către public. Aceste funcții reapar pe

parcursul corpusului, iar în numeroase situații elementele englezești funcționează mai puțin ca împrumuturi lexicale și mai mult ca indicii procedurale care mențin fluența, ritmul și orientarea către audiență.

Din punct de vedere metodologic, studiul combină un corpus de dimensiuni reduse cu un chestionar complementar. Componenta de corpus include zece transcrieri și urmărește 15 marcatori discursivi englezești recurenți. În Capitolul 3, sumarizările cantitative se bazează pe numărători de unități: pentru fiecare transcriere am calculat numărul total de cuvinte și proporțiile de unități românești, unități englezești și unități corespunzătoare marcatorelor discursivi englezești. Aceste date sunt utilizate descriptiv, pentru comparații interne în cadrul corpusului, fără a susține generalizări ample despre limbajul tinerilor din România. Chestionarul (N = 70, vârste 14–30) adaugă o dimensiune suplimentară, surprinzând expunerea auto-raportată, frecvența utilizării și atitudinile față de inserțiile englezești.

Răspunsurile la chestionar se aliniază, în linii mari, cu tiparele observate în corpus. Mulți respondenți descriu inserțiile englezești ca fiind frecvente în registrele de comunicare specifice rețelelor sociale și le asociază cu rapiditatea, umorul, comoditatea sau cu un anumit ton online. În același timp, evaluările sunt mixte: criticile vizează, de regulă, nu prezența englezei ca atare, ci impresia că utilizarea este excesivă, performativă sau nejustificată într-un anumit context. Această perspectivă este compatibilă cu datele din corpus: densitatea marcatorelor variază de la un clip la altul și tinde să crească atunci când discursul devine mai evaluativ sau mai intens orientat către audiență.

Într-un cadru mai larg, studiul contribuie la pragmatica digitală și la sociolingvistica rețelelor sociale, ilustrând cum elemente pragmatice de dimensiuni reduse pot circula între limbi și pot deveni rutinizate în genuri specifice platformelor (Schellewald 2021). Totodată, teza întărește un punct metodologic esențial: tiparele de frecvență sunt utile, dar capătă semnificație doar atunci când sunt interpretate în relație cu contextul. Din acest motiv, am combinat observațiile de distribuție cu o analiză contextuală atentă, transcriere cu transcriere, a poziționării și a funcției marcatorelor.

Studiul are limite evidente. Corpusul este restrâns și dependent de o singură platformă, iar ciclurile de trend și mecanismele de vizibilitate ale TikTok pot influența tipurile de conținut care sunt mai ușor de colectat și de observat. Cercetări viitoare ar putea extinde corpusul, diversifica

genurile și creatorii, realiza comparații între platforme și include eșantionare longitudinală, pentru a urmări dacă aceste rutine se stabilizează sau se modifică în timp. Interviurile ar reprezenta, de asemenea, un instrument valoros, deoarece ar putea surprinde normele și motivațiile creatorilor fără a depinde de inferențe bazate exclusiv pe conținutul public.

În concluzie, teza sugerează că marcatorii discursivi englezești din discursul predominant românesc de pe TikTok reflectă dinamici de contact lingvistic în condițiile de comunicare mediată digital. În clipurile analizate aici, acești marcatori funcționează ca instrumente economice pentru organizarea discursului, marcarea poziționării și alinierea la public—funcții deosebit de utile în comunicarea rapidă, condensată și orientată către audiență.

Bibliografie selectivă

1. Avram, Mioara, 1997, „Anglicismele în limba română actuală”, în *Conferințele Academiei Române: Ciclul Limba română și relațiile ei cu istoria și cultura românilor*, Editura Academiei Române, București;
2. Bărbuleț, Gabriel, 2013, „Social Media – A Pragmatic Approach: Contexts & Implicatures”, în *Procedia - Social and Behavioral Sciences* 83, pp. 422-426;
3. Barker, George, C., 1945, „The Social Functions of Language”, în *ETC: A Review of General Semantics*, vol. 2, nr. 4, pp. 228–34, *JSTOR*, <http://www.jstor.org/stable/42575938>, accesat în 30 iulie, 2024;
4. Blommaert, Jan, 2011, „Language and Superdiversity”, în *Diversities*, vol. 13, Nr. 2, pp. 1-21;
5. Brown, Gillian, Yule, George, 2020 [1983], *Discourse Analysis*, Cambridge University Press, Regatul Unit;
6. Bucholtz, Mary, Hall, Kira, 2004, „Language and Identity”, în *A Companion to Linguistic Anthropology*, capitolul 16, Blackwell, pp. 369-394;
7. Chung, Siaw-Fong, Liu, Hui-Wen, 2023, „The Pragmatics of Social Media”, în *International Review of Pragmatics*, 15, pp. 165-167;
8. Crystal, David, 2003, *English as a Second Language*, ediția a II-a, Cambridge University Press, New York;
9. Crystal, David, 2004, *Language and the Internet*, Cambridge University Press, Regatul Unit;
10. Cojocaru, Valentina, 2020, „English discourse markers in spoken Romanian: pragmatic borrowings or a code-switching phenomenon?”, în *RRL*, LXV, nr. 3, Editura Academiei, București, pp. 261-271;
11. Cummins, Jim, 2017, „Teaching Minoritized Students: Are Additive Approaches Legitimate?”, în *Harvard Educational Review*, vol. 87, Nr. 3, Cambridge, pp. 404-425;
12. Fraser, Bruce, 1996, „Pragmatic Markers”, în *Pragmatics*, Vol. 6, No. 2, Jun., Boston University, pp. 322-343, https://www.researchgate.net/publication/43647684_Pragmatic_Markers, accesat în 30 iulie, 2024;

13. Grosjean, François, 2010, *Bilingual: Life and Reality*, Harvard University Press, Cambridge;
14. Gumperz, J. J., 1968, „The Speech Community”, în *D. L. Sills (Ed.), International Encyclopedia of the Social Sciences*, Macmillan, New York;
15. Halliday, M. A. K., 1978, *Language as Social Semiotic: the Social Interpretation of Language and Meaning*, University Park Press, Baltimore;
16. Hymes, D.H., 1974, *Foundations of Sociolinguistics*, University of Pennsylvania Press, Philadelphia;
17. Hudson, R. A., 1996, *Sociolinguistics*, Cambridge University Press, Regatul Unit;
18. Jakobson, Roman, 1960, „Linguistics and Poetics”, în *Sebeok, T., ed., Style in Language*, MA: M.I.T. Press, Cambridge, pp. 350-377;
19. Leppänen, Sirpa, Peuronen, Saija, Westinen, Elina, 2018, „Superdiversity Perspective and the Sociolinguistics of Social Media”, în *The Routledge Handbook of Language and Superdiversity*, prima ediție, Routledge, Londra;
20. Niculescu-Gorpin, Anabella-Gloria, Vasileanu, Monica, 2020, „Romanian anglicisms: from fully-fledged lexical items to discourse markers”, în *Revue roumaine de linguistique*, LXV (3), Editura Academiei, București, pp. 273-284;
21. Oltean, Ștefan, 1977, „Considerații asupra naturii limbajului uzual”, în *Cercetări de lingvistică*, XXII, 1, Cluj-Napoca, Editura Academiei, pp. 43-47;
22. Poplack, Shana, 1980, „Sometimes I'll start a sentence in Spanish Y TERMINO EN ESPAÑOL: toward a typology of code-switching”, în *Linguistics*, 18, 581–618;
23. Robertson, Roland, 1992, *Globalization: Social Theory and Global Culture*, Sage, Londra;
24. Roudometof, Victor, 2016, „Theorizing Glocalization: Three Interpretations”, în *European Journal of Social Theory*, vol. 19 (3), pp. 391-408;
25. Schellewald, Andreas, 2021, „Communicative Forms on TikTok: Perspectives from Digital Ethnography”, în *International Journal of Communication*, vol. 15, pp. 1437–1457;
26. Schiffrin, Deborah, 1987, *Discourse Markers*, Cambridge University Press, New York;
27. Vennemann, Theo, 2011, „English as a Contact Language: Typology and Comparison”, în *Anglia - Zeitschrift für englische Philologie*, Decembrie, Anglia, pp. 217-257.